

ΕΥΡΩΠΗ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΗ ΜΠΟΥΚΑΣ
ΣΤΑΘ. 47

ΑΡΙΘ. 43
ΟΝΑ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ 1938

ΔΩΡΕΑ

ΗΜΕΡΟΜ.

ΑΡΙΘ.

16-8-85
36197

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Καρδιοκατακταται από την Εύρώπην!

ΣΑΡΑ ΜΠΟΥΑΓΙΕ ΚΑΙ ΤΟΥΛΛΙΟ ΚΑΡΜΙΝΑΤΙ

ΕΙΣ ΠΕΙΣΜΑ όλων των ρομαντιστών, τίποτα έραστού επί της... σπηρς, τούς όποιους εδμοισόγρησεν ή 'Αμερική, ό παλαιός κόσμος έδωκεν εις τόν νέον τούς μεγαλειότερους κατωκτητάς καρδιών.

Είς πόσας γυναίκας καρδιάς δέν μένει άόκη ή αήμονήτος ό θεός Βαλεντινός, τύπος λατινικής καταγωγής. Κατόν ηκολούθησεν ό 'Αδόλφος Μανζού, ό λεπτός και πολιτωμένος «βουλεβαδιότης», και ό Μορίς Σεβαλιέ, ή προσοποποίησης του τμήνου Παριζιάνου.

Ήδη εις την λατρίαν του γενναίου αμερικανικού, αλλά και του

γνώριζε τότε ούτε μίαν λέξιν άγγλικήν, αλλά την εποχήν εκείνην δέν του έφειδόντο. Ό βοδός κινηματογράφος ήμπορούσε να συγγενισθή εις ένα φίλμ μισή ντουζίνα καλίστρας οι όποιοι να όμιλούν μισή ντουζίνα διάφορους γλώσσας.

Είς τό Χόλλυγουντ έπαιξεν επί πέντε χρόνια εις δοκά φίλμ. 'Επαιξε μέ την Κόνστατζ Τάμπαϊτ, την Φλοράνς Βιντόν, την Πόλα Νέγκρι, την Βιερίνια Βάλλι, οι όποιες όλες σήμερον άνήκουν εις τό παρελθόν, ενώ ό Τούλλιο Καρμινάτι και λατρεύεται υπό εκατομμύριον γυναικών.

Όταν ήρχισαν τό όμιλούντα φίλμ, εις άλλα κατόνιν.

Ό Τούλλιο Καρμινάτι είνε άγαμος. Έν τούτοις ήπάχουν εικοσι έκαστοιμύρια καρδιών, οι όποιοι τον θεωρούν ως τό ειδώλόν τους. Όντω ό Καρμινάτι συνεχίζει την παραδοσιν του συμπατριώτου του Βαλεντινίου.

'Αλλά άς όμιλήσωμεν και διά την «εισαγωγήν» καρδιοκατακτατήν εκ Γαλλίας. Μέχρι πρό μηνόν τό Χόλλυγουντ έννοριζε τόν Σάφ. Μπουαγιέ ως σύζυγον της Πάτ. Πάτερσον, της χαριτωμένης Άγγλίδος ήθοποιού, ή οποία είχε γίνει διάσημος μέ τό αμερικανικό φίλμ. Μόνον δε όταν έπαιξεν εις την γαλλικήν και

διά νύκτωρ μαζί μέ την Γκαρίης Μοϋς εις τό φίλμ «Έρωτας μίας βραδυάς», τό όποιον άπετέλεσε σταθμόν εις τό κινηματογραφικά χρονικά. Κατόνιν ένεφανίσθη εις τό «Άς ήήσουμε άπόψε» μέ την Άίλιαν Χάρβεϊ. Είς τό φίλμ «Παρία την άνοιξη» έπαιξε μέ την Μαρίν Έλ-λς, ή οποία έσημείωσε μεγάλην επιτυχίαν εις τό φίλμ αυτό και

ΗΡΘΕ Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΦΡΟΥΤΩΝ

ΚΕΡΑΣΙΑ-ΒΕΡΥΚΟΚΑ-ΡΟΔΑΚΙΝΑ

Οι καρδιές εύφραίνονται και τὰ βαλάντια άνοίγουν.-*Αγύρευτα νάναι!- 'Η..δοκιμαστική γεϋσις και ή μέθοδος σελέμη...-Οί σαγηνευτικές σκουληκοφωλές.

ΗΡΘΕ ή εποχή των φρούτων. 'Η γή θα μάς χαρίσιν τούς πλούσιους και γλυκούς καρπούς της, και ή γλώσσα θα πλαστιάσιν ήδονήν στή δοκιμή αυτή μέ την αγορά άλλων προϊόντος. Νά εκεί ένας! Ψωνίζει μιά όκά πατάτες, δέν παραλείπει όμως να ρωτήσιν πόσο έχουν τά τζάνερα, κι όστερα να βουλώσιν τό στόμα του μέ κάποια από δαΰτα. Νά κι ένας άλλος, πού ενώ διαπραγματεύεται την αγορά άγκινάρας μισσάσις κεράσια. Ποιά τώρα σκέσις ύπαρχει μεταξύ άγκινάρας και μισσημάτος κεράσιου, αυτό είναι άλλο ζήτημα έντελώς ξεχωριστό. Τρώγε και μη...έρεύνα! 'Ο ρωμής άλλως δε είναι ράστα άνθρωπον πού πρέπει μεγάλη άδυναμία στην 'Αμάρ. Κατ' έξοχην Σελέμη εφαρμόζει τη γνωστή μέθοδο της σκηνισίας των δακτύλων. Δέν έπρόκειτο να ύστερήσιν στο ζήτημα τό φρούτου. 'Αλλως δε πούς μπορεί να τόν παραζηγήσιν, πούς μπορεί να τόν κατακρήνι! Τά καμμένα τά κεράσια είναι τόσο άγνά!...

...Καί τρέχουν όλοι να γευτούν τη γαρρά πός δίνει άφθονα ή φύσις, άδιαφορώντας έν τού γούσι τη γλυκεία των δώρων της, την πληρούσιν λιγακι...άλλμυρά, ενώ άλλοι αντιπαρέχονται τούς πειρασμούς αυτούς του 'Αγίου 'Αντωνίου αποφεύγοντας να είδουν έστω και ένα βλέμμα πρός τό μέρος πού οι μαυρήδες έχουν άπλώσει τούς θησαυρούς τους. Μερούσι άπ' αυτούς τούς τελευταίους πληρώνουν δειλά - δειλά τό έμπόρευμα άμφιταλαντεύονται, διατάζουν για μιά τελευταία φορά και τέλος, παίρνουν τη μεγάλη απόφασι κι' άποφασίζουν να ρωτήσουν, επιφυλακτικοί πάντα κι' έτοιμοι πρός άποχώρησι.

—Πόσο τά κεράσια :

—Τριάντα έξη δραχμές την όκά άφεντικό, τριάντα έξη δραχμές! Στή φτήνεια τήν βόλαμε, στή φτήνεια!

"Άλλος κύριοι στο καλό κεράσι!...

"Τ' άφεντικό» είναι ζήτημα άν άκούσι ότι ό μονάβης έχει βάλει στή φτήνεια τό καλό κεράσιον κι' άν ή τιμή των τριάντα έξη δραχμών δέν τόν έχει ήήν τρέψει εις άστατον φυγή. Παίξεις μέ τό ρήμα άδελφέ! 'Αγύρευτα νάναι και τά κεράσια και τό καλό τους! 'Αν πρόκειται να πληρώσιν τό κεράσι τριάντα έξη δραχμές, καλλίτερα να μη τό φρά ποτέ του!

Αύτοι είναι, βλέπετε, πού έχουν πολύ - πολύ λεπτά στομάχια και δε σηκώνουν τέτοιες τιμές. Είναι άδύνατον να τίς γυνέψουν κι' ύπαρχει κίνδυνος βαρυστομαγισματος! 'Θά περάσιν πολύς καιρός για να μωρέσουν να μωφόν τόν... άπυρομένο καρπό πού κρατούν οι τιμές δε ύψη θεωράται κι' αυτούς. 'Αργότερα, όταν οι τιμές άποφασίσουν να προσγειωθούν κι' ή εποχή των φρούτων θα υαί έχει σγεδόν άποχωρητίσει, τότε πισότη φτήνεια θα τολμήσιν 'Ακούσθη κι' ή φωνή του κ. Πελοπίδα, άγγέλουσα πρός τό έτερον τρυφερό ήμισυ του θριαμβευτικού τό γεγονός, ενώ τα λαϊμαργα μάτια πέντε της έξη μικρόν πιστρίκων θα γυρνάναι εύθους άμέσους έξ...άποστάσεως τούς καρπούς :

—Έξερεις Εύσθαια, πήρα σήμερα λίγα κεράσια για τά παιδιά. Μιά κ' είναι ή εποχή τους!

Χαράς ευαγγελία!

Όλόκληρη ή οικογένεια του κ. Πελοπίδα θα γευστή τούς καρπούς, «μιά κ' είναι ή εποχή τους», καθώς και ό ίδιος ό οικοδεσπότης εδήλωσε έπίσημος καθή ό ευχήση κατενθουσιασμέν :

—Και τό γρόνου!

Και τό χρόνου, βέβαια, την ίδια εποχή!

Πολλοί γεύονται δοκιμαστικούς και μέ τ' άζημιώτο πάντα, τούς καρπούς πού ό φουκαράς πλανόδιος μάγορής, ή και ό μόνιμος κατακτητής πατάργης έμουν για έξουλήμια. Είναι οι «τσιμπολόγοι» πελάτες. Αύτοι πλησιάζουν κι' ενώ άφελέστατα ρωτούν την τιμή του λοχαγού στού έμπειριματός, ταυτόχρονώς σπεύδουν να τό...δοκιμάσουν. Τέλος δέν συμφωνούν στην τιμή ή και δέν βρίσκουν τό φρούτο της άρεσκείας των. 'Επιζήμιοι πού πολύ είναι εκείνοι πού συνδυάζουν την δοκιμή αυτή μέ την αγορά άλλων προϊόντος. Νά εκεί ένας! Ψωνίζει μιά όκά πατάτες, δέν παραλείπει όμως να ρωτήσιν πόσο έχουν τά τζάνερα, κι όστερα να βουλώσιν τό στόμα του μέ κάποια από δαΰτα. Νά κι ένας άλλος, πού ενώ διαπραγματεύεται την αγορά άγκινάρας μισσάσις κεράσια. Ποιά τώρα σκέσις ύπαρχει μεταξύ άγκινάρας και μισσημάτος κεράσιου, αυτό είναι άλλο ζήτημα έντελώς ξεχωριστό. Τρώγε και μη...έρεύνα! 'Ο ρωμής άλλως δε είναι ράστα άνθρωπον πού πρέπει μεγάλη άδυναμία στην 'Αμάρ. Κατ' έξοχην Σελέμη εφαρμόζει τη γνωστή μέθοδο της σκηνισίας των δακτύλων. Δέν έπρόκειτο να ύστερήσιν στο ζήτημα τό φρούτου. 'Αλλως δε πούς μπορεί να τόν παραζηγήσιν, πούς μπορεί να τόν κατακρήνι! Τά καμμένα τά κεράσια είναι τόσο άγνά!...

μεγαλώνει, κουλουριάζεται παραγορτασμένο από τό άφθονο ύλικό πού βρίσκει μέσα στη τραγανή σάρκα του φρούτου, είτε κεράσι είναι αυτό, είτε βερύκοκκο, είτε ροδάκινο ή ότιδήποτε άλλο, κι' έργεται άλλοτε να συμβάλη κι' αυτό μέ τις βιταμίνες του στή συντήρησι κι' άνάπτυξι του όργανισμού μας κι' άλλοτε να μάς κάνη να έπισκεφθούμε τό κρεβάτι για λίγες μέρες μέ κοκμιά σαρανταριά νράβια πυρετό...

Τι τά θέλετε! 'Η έπιφάνεια άπατά συνήθως ή καλή εμφάνισις δέν προϋπάρχει πάντα ύγια. Τό κόκκινο κεράσι πού στέκει αίμα και γυτπά στά μάτια μέ ώρα μακρά, δέν είναι καθόλουπαράξενο να είναι μιά σαγηνευτική, φωλιή σκουληκιών. 'Εκείνο τό βερύκοκκο πού τό χρώμα του μοιάζει τού κεχυμπαριού, φυσικότητα μπορεί προτού προφθάσιν τό τό γευθήσιν, να τσίση ένα πλήθος μικρά, ώραία, γυαλιστερά σκουληκία...

Πολλοίαντιπαρέχονται τις μικρολεπτομέρειες, κάνουν στραβά μάτια, κι' εφαρμόζουν τό γνωστό: 'Αφού στήρησθ άσφαλά!

Αύτοι έμνοούν οποδότηποτι να πάρουν τά λεφτά τους πίσω. Μοιάζουν μέ τό γωριανά πού τό δόσανε τό σασπιόν για τυρί, κι' όταν είδε στο σπιτί του πώς άφριζε τό... τυρί στο στόμα του είπε : 'Αφρίζεις, εσφρίζεις, σε πληρώσα, και θα σε φάω». 'Υπάρχουν όμως και μερικοί πού άποφεύγουν σάν τό διάβολο μικρά συνάφισι μέ τούς μικρούς αυτούς νοκάρδες, τών φρούτων, και ρωτούν και ένακαρσούν μέ άγωνία :

—Μπας κι' έχουνε σκούληκια :

—Τι λές άφεντικό! Έγγυημένα πράγματα, έγγυημένα, και μέ δοκιμή!

—Είσαι βέβαιος!

—Βέβαιος! Βεβαίωτατος δε λές! 'Όπως σε βλέπω και μέ βλέπεις! 'Αστείεςσαι! 'Εγγυημένα πράγματα, έγγυημένα!

Τό τέλος ό άγοραστής πεύεται κι' άποφασίζει να συνάφισι μέ τούς μικρούς αυτούς νοκάρδες, τών φρούτων, και ρωτούν και ένακαρσούν μέ άγωνία :

—Μπας κι' έχουνε σκούληκια :

—Τι λές άφεντικό! Έγγυημένα πράγματα, έγγυημένα, και μέ δοκιμή!

—Είσαι βέβαιος!

—Βέβαιος! Βεβαίωτατος δε λές! 'Όπως σε βλέπω και μέ βλέπεις! 'Αστείεςσαι! 'Εγγυημένα πράγματα, έγγυημένα!

Τό τέλος ό άγοραστής πεύεται κι' άποφασίζει να συνάφισι μέ τούς μικρούς αυτούς νοκάρδες, τών φρούτων, και ρωτούν και ένακαρσούν μέ άγωνία :

—Μπας κι' έχουνε σκούληκια :

—Τι λές άφεντικό! Έγγυημένα πράγματα, έγγυημένα, και μέ δοκιμή!

—Είσαι βέβαιος!

—Βέβαιος! Βεβαίωτατος δε λές! 'Όπως σε βλέπω και μέ βλέπεις! 'Αστείεςσαι! 'Εγγυημένα πράγματα, έγγυημένα!

Τό τέλος ό άγοραστής πεύεται κι' άποφασίζει να συνάφισι μέ τούς μικρούς αυτούς νοκάρδες, τών φρούτων, και ρωτούν και ένακαρσούν μέ άγωνία :

—Μπας κι' έχουνε σκούληκια :

—Τι λές άφεντικό! Έγγυημένα πράγματα, έγγυημένα, και μέ δοκιμή!

—Είσαι βέβαιος!

—Βέβαιος! Βεβαίωτατος δε λές! 'Όπως σε βλέπω και μέ βλέπεις! 'Αστείεςσαι! 'Εγγυημένα πράγματα, έγγυημένα!

Τό τέλος ό άγοραστής πεύεται κι' άποφασίζει να συνάφισι μέ τούς μικρούς αυτούς νοκάρδες, τών φρούτων, και ρωτούν και ένακαρσούν μέ άγωνία :

—Μπας κι' έχουνε σκούληκια :

—Τι λές άφεντικό! Έγγυημένα πράγματα, έγγυημένα, και μέ δοκιμή!

—Είσαι βέβαιος!

—Βέβαιος! Βεβαίωτατος δε λές! 'Όπως σε βλέπω και μέ βλέπεις! 'Αστείεςσαι! 'Εγγυημένα πράγματα, έγγυημένα!

Τό τέλος ό άγοραστής πεύεται κι' άποφασίζει να συνάφισι μέ τούς μικρούς αυτούς νοκάρδες, τών φρούτων, και ρωτούν και ένακαρσούν μέ άγωνία :

μεγαλώνει, κουλουριάζεται παραγορτασμένο από τό άφθονο ύλικό πού βρίσκει μέσα στη τραγανή σάρκα του φρούτου, είτε κεράσι είναι αυτό, είτε βερύκοκκο, είτε ροδάκινο ή ότιδήποτε άλλο, κι' έργεται άλλοτε να συμβάλη κι' αυτό μέ τις βιταμίνες του στή συντήρησι κι' άνάπτυξι του όργανισμού μας κι' άλλοτε να μάς κάνη να έπισκεφθούμε τό κρεβάτι για λίγες μέρες μέ κοκμιά σαρανταριά νράβια πυρετό...

Τι τά θέλετε! 'Η έπιφάνεια άπατά συνήθως ή καλή εμφάνισις δέν προϋπάρχει πάντα ύγια. Τό κόκκινο κεράσι πού στέκει αίμα και γυτπά στά μάτια μέ ώρα μακρά, δέν είναι καθόλουπαράξενο να είναι μιά σαγηνευτική, φωλιή σκουληκιών. 'Εκείνο τό βερύκοκκο πού τό χρώμα του μοιάζει τού κεχυμπαριού, φυσικότητα μπορεί προτού προφθάσιν τό τό γευθήσιν, να τσίση ένα πλήθος μικρά, ώραία, γυαλιστερά σκουληκία...

Πολλοίαντιπαρέχονται τις μικρολεπτομέρειες, κάνουν στραβά μάτια, κι' εφαρμόζουν τό γνωστό: 'Αφού στήρησθ άσφαλά!

Αύτοι έμνοούν οποδότηποτι να πάρουν τά λεφτά τους πίσω. Μοιάζουν μέ τό γωριανά πού τό δόσανε τό σασπιόν για τυρί, κι' όταν είδε στο σπιτί του πώς άφριζε τό... τυρί στο στόμα του είπε : 'Αφρίζεις, εσφρίζεις, σε πληρώσα, και θα σε φάω». 'Υπάρχουν όμως και μερικοί πού άποφεύγουν σάν τό διάβολο μικρά συνάφισι μέ τούς μικρούς αυτούς νοκάρδες, τών φρούτων, και ρωτούν και ένακαρσούν μέ άγωνία :

—Μπας κι' έχουνε σκούληκια :

—Τι λές άφεντικό! Έγγυημένα πράγματα, έγγυημένα, και μέ δοκιμή!

—Είσαι βέβαιος!

—Βέβαιος! Βεβαίωτατος δε λές! 'Όπως σε βλέπω και μέ βλέπεις! 'Αστείεςσαι! 'Εγγυημένα πράγματα, έγγυημένα!

Τό τέλος ό άγοραστής πεύεται κι' άποφασίζει να συνάφισι μέ τούς μικρούς αυτούς νοκάρδες, τών φρούτων, και ρωτούν και ένακαρσούν μέ άγωνία :

—Μπας κι' έχουνε σκούληκια :

—Τι λές άφεντικό! Έγγυημένα πράγματα, έγγυημένα, και μέ δοκιμή!

—Είσαι βέβαιος!

—Βέβαιος! Βεβαίωτατος δε λές! 'Όπως σε βλέπω και μέ βλέπεις! 'Αστείεςσαι! 'Εγγυημένα πράγματα, έγγυημένα!

Τό τέλος ό άγοραστής πεύεται κι' άποφασίζει να συνάφισι μέ τούς μικρούς αυτούς νοκάρδες, τών φρούτων, και ρωτούν και ένακαρσούν μέ άγωνία :

—Μπας κι' έχουνε σκούληκια :

—Τι λές άφεντικό! Έγγυημένα πράγματα, έγγυημένα, και μέ δοκιμή!

—Είσαι βέβαιος!

—Βέβαιος! Βεβαίωτατος δε λές! 'Όπως σε βλέπω και μέ βλέπεις! 'Αστείεςσαι! 'Εγγυημένα πράγματα, έγγυημένα!

Τό τέλος ό άγοραστής πεύεται κι' άποφασίζει να συνάφισι μέ τούς μικρούς αυτούς νοκάρδες, τών φρούτων, και ρωτούν και ένακαρσούν μέ άγωνία :

—Μπας κι' έχουνε σκούληκια :

—Τι λές άφεντικό! Έγγυημένα πράγματα, έγγυημένα, και μέ δοκιμή!

—Είσαι βέβαιος!

—Βέβαιος! Βεβαίωτατος δε λές! 'Όπως σε βλέπω και μέ βλέπεις! 'Αστείεςσαι! 'Εγγυημένα πράγματα, έγγυημένα!

Τό τέλος ό άγοραστής πεύεται κι' άποφασίζει να συνάφισι μέ τούς μικρούς αυτούς νοκάρδες, τών φρούτων, και ρωτούν και ένακαρσούν μέ άγωνία :

—Μπας κι' έχουνε σκούληκια :

—Τι λές άφεντικό! Έγγυημένα πράγματα, έγγυημένα, και μέ δοκιμή!

—Είσαι βέβαιος!

—Βέβαιος! Βεβαίωτατος δε λές! 'Όπως σε βλέπω και μέ βλέπεις! 'Αστείεςσαι! 'Εγγυημένα πράγματα, έγγυημένα!

ΕΝΑ πρωτότυπον, ίσως τό πρωτότυπότερον από όλα τα μέχρι σήμερον, δραματικά συνεντέθη κατόν τις ήμέρες αυτές εις τό Παρίσι. Έκασπύθη από ένα πλοίοιόν Γάλλον, άφείθη δε ή άσπνομή του εις την Γαλλικήν 'Ακαδημία. Τό δραμαίον αυτό φέρει τό όνομα των άνατιδρώντων εις την άνεργίαν.

Πρόκειται να άνταμειφούν εκείνοι οι όποιοι άντί να όφίστανται την σήμερινήν κρίσιν μέ έστωαυρήματα τά χέρια, προσημένοντας να ήήσουν από τά ψυχία της κρατικής δοθείας ή της φιλανθρωπίας, άνεστήσιν ή μάλλον ένεύσωνται διάφορα έπαγγελίατα ικανά διά να τούς άποδοσύν ό,τι ζητάει διά να μη άποσύνουν εις πείνης. Καί τά έπαγγέλματα αυτά, φυσικά, είναι τά πλέον επίπολα, τά πλέον περιττά, τά πλέον ελαφρά, μερικά δέν είναι ύπολοιπ τά ήτο άδύνατον να ανιλάβη ό νοΐς, άφού έκαίνα τά όποια μορφήν 'η άφίσιν κέρδη ή έχουν κάποια γενικωτέρα χρησιμότητα, κατέχοντες ήδη από έλλους. 'Αλλά έσο καλός έργατής ή έννοια του έπαλιν πρός τούς άνθρώπους αυτούς, οι όποιοι, άντί να μένουν καθήμενοι εις την άνίαν της τεμπελιάς των, άποκ συμβαίνει

Η ΠΕΝΙΑ ΤΕΧΝΑΣ ΚΑΤΕΡΓΑΖΕΤΑΙ

Περίεργα έπαγγέλματα

Διά τόν έπίοϋσιον

ΕΝΑ ΒΡΑΒΕΙΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

θηποιοι—«ζάντοϋτες», οι όποιοι κά νον την κινήτην ρεζιλάνιν εις τούς δρόμους, έχοντας κρεμασμένο ένα ραμπόλ έργελλας μπροστά και ένα εις τ' άπώτες των. 'Αλλοτε οι άνθρωποι αυτοί ήσαν γρόντες αλήστον διάφορα έπαγγέλματα ικανά διά να τούς άποδοσύν ό,τι ζητάει διά να μη άποσύνουν εις πείνης. Καί τά έπαγγέλματα αυτά, φυσικά, είναι τά πλέον επίπολα, τά πλέον περιττά, τά πλέον ελαφρά, μερικά δέν είναι ύπολοιπ τά ήτο άδύνατον να ανιλάβη ό νοΐς, άφού έκαίνα τά όποια μορφήν 'η άφίσιν κέρδη ή έχουν κάποια γενικωτέρα χρησιμότητα, κατέχοντες ήδη από έλλους. 'Αλλά έσο καλός έργατής ή έννοια του έπαλιν πρός τούς άνθρώπους αυτούς, οι όποιοι, άντί να μένουν καθήμενοι εις την άνίαν της τεμπελιάς των, άποκ συμβαίνει

τού Λουξεμβούργου, να τό άφίση να παίξη υπό την επίδελφιν του όρισμένες ώρες και κατόνιν να τό έπιστρέψη εις την διεύθυνσιν πού θέλει. 'Όλα δέ αυτά άντί ολίγων φράκων. 'Αν είσθε ελαχιστόμην, έναεργείται αύτοι.

Είναι άδύνατον 'η απαρίθμηση κανείς τό πλήθος των παροσών έπαγγελμάτων της άνεργίας. 'Όπως είπαμεν, τά περισσότερα είναι έπίπολα και κατά βάθος άχρηστα. 'Όπως έγραψεν ένας Γάλλος συνάδελφος, «κατά τραγικήν έκείναι της ζωής, οι άνθρωποι αυτοί, διά να έξουσιοποιήσουν τά πλέον άπαιρήσιμα της συντήρησής τους, αναγκάζονται να καυσαίνων εις τά πλέον περιττά πράγματα». Έν τούτοις μερικά από τά έργα έλαται από τών Παρισίων δρόμων δέν είναι άλλα έξωτα, αλλά και χρησιμώτατα. 'Επί

Διασεβάζοντες οι δυο αυτοί πατινέρες στο «Πολα ντε λα γκλάρ» διασημούν τουτοχρόνως την στεφότητα των πατινών πού φέρουν.

συνήθως με τούς άνέργους, κάνουν προσάθεια και ένεργούν με την έμενικά τους μέσα ζωής. 'Όπως έγραψε ένας Γάλλος δημοσιογράφος, μέ τό δραμαίον αυτό δέν πρόκειται να άμειψή ή «κατακλόμεσις της άνεργίας», διότι ή άνεργία δέν καίνα πολυεύεται μέ παροσία μέσα, αλλά ή «κατακλόμεσις της τεμπελιάς».

Σημειώσεν ότι όταν ό Ρωμής θέλει να χρίσιν την αλάνια άνάστασι. στο συνάνθρωπό του, τρέφει κατά κανόνα ιδιαιτερική προτίμια στο στραγαλισμό!

Εύτυχός όμως πού ή όργη ήν ανία άνάστασι. στο συνάνθρωπό του, τρέφει κατά κανόνα ιδιαιτερική προτίμια στο στραγαλισμό!

Εύτυχός όμως πού ή όργη ήν ανία άνάστασι. στο συνάνθρωπό του, τρέφει κατά κανόνα ιδιαιτερική προτίμια στο στραγαλισμό!

Εύτυχός όμως πού ή όργη ήν ανία άνάστασι. στο συνάνθρωπό του, τρέφει κατά κανόνα ιδιαιτερική προτίμια στο στραγαλισμό!

Εύτυχός όμως πού ή όργη ήν ανία άνάστασι. στο συνάνθρωπό του, τρέφει κατά κανόνα ιδιαιτερική προτίμια στο στραγαλισμό!

προσάθεια και ένεργούν με την έμενικά τους μέσα ζωής. 'Όπως έγραψε ένας Γάλλος δημοσιογράφος, μέ τό δραμαίον αυτό δέν πρόκειται να άμειψή ή «κατακλόμεσις της άνεργίας», διότι ή άνεργία δέν καίνα πολυεύεται μέ παροσία μέσα, αλλά ή «κατακλόμεσις της τεμπελιάς».

Σημειώσεν ότι όταν ό Ρωμής θέλει να χρίσιν την αλάνια άνάστασι. στο συνάνθρωπό του, τρέφει κατά κανόνα ιδιαιτερική προτίμια στο στραγαλισμό!

Εύτυχός όμως πού ή όργη ήν ανία άνάστασι. στο συνάνθρωπό του, τρέφει κατά κανόνα ιδιαιτερική προτίμια στο στραγαλισμό!

Εύτυχός όμως πού ή όργη ήν ανία άνάστασι. στο συνάνθρωπό του, τρέφει κατά κανόνα ιδιαιτερική προτίμια στο στραγαλισμό!

Εύτυχός όμως πού ή όργη ήν ανία άνάστασι. στο συνάνθρωπό του, τρέφει κατά κανόνα ιδιαιτερική προτίμια στο στραγαλισμό!

Εύτυχός όμως πού ή όργη ήν ανία άνάστασι. στο συνάνθρωπό του, τρέφει κατά κανόνα ιδιαιτερική προτίμια στο στραγαλισμό!

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΜΑΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΑΝΔΡΕΑΔΗ

ΠΟΛΥ ΚΑΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΙΠΟΤΕ

Τόσο το κρατικό θέατρο όσο και το ελεύθερο βλάθηκαν τον τελευταίο καιρό να μάς γνωρίσουν τον Σαίξπηρ πλατεία-φαρδεία. Είπε τάχα έμπορικα τά έργα του μεγάλου Άγγλου συγγραφέα ή οι θύοντες των σοφιστών θέσεων μας διαπιστώνεται από την επιδίωξη να δώσουν στο ελληνικό φιλοθεάμον κοινό κάτι το ανώτερο. Τους το πρώτο να είχε έκανε πολύ ώρθε πως αν λόγω ιδιότητας στο ανέβασμα των έργων του μεγάλου συγγραφέα του «Ρωμίου και της Ιουλιέτας», του «Αμλετ», του «Μάκβεθ», του «Οθέλλου» και τόνων άλλων περιωμένων έργων. Και εις αυτό μάς ενισχύει η επισημή της κ. Κατερίνας Άνδρεάδης να κόψει και έλέτος ένωρε των παραστάσεων του θεάτρου της με το έργο του Σαίξπηρ «Πολύ κακό για τίποτε», όπως πέρισι έκοιαν ένωρε με την «Σκωτία που έγινε άφρακτα». Η αλήθεια είναι ότι το περσιό έργο γνώρισε σημαντικές πιέσεις, για το έρετινό όμως τίποτε δεν μάς πείθει πως θα κρατήσει για πολύ τη σκηνή του κομπού θεάτρου της όδοι Γ. Σακελλαρίου.

Εβόλος ή έδαση πρωταγωνιστρια κατέβηκε κάθε προσοχή να να παρουσιάσει το έργο κατά το δυνατό τέλει. Καί τα σκηνικά άμειψαν, καί ή αρχική επιμελήμένη καί ή μουσική του κ. Κουρήτη εξαιρετική καί οι ήθοισι μελετημένοι

ΤΟ ΑΛΛΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΣΤΟ ΒΑΡΙΕΤΕ ΤΟΥ ΜΙΚΑΔΟ

Ο κ. Μακέδον έδωκαίσε αυτό το καλοκαίρι τη φάρμα του «Επικρατία έπιχειρήσεις». Παραδόχη με το «Αθήναις» και τα «Ονειρά των κοριτσιών του», έδωσε στους Αθηναίους κ' ένα άλλο θέαμα στο θέατρο της όδοι Προπαιτείου. Ένα θέαμα που έλαίτε προγραμματικά από την Άθηναι.

Το «Ξινέ Βαριετε» Μικαδό καί μπορούσε να πηρύσσει πραγματικά ένα μεγάλο κενό των θεαμάτων της πρωτεύουσας αν ο κ. Μακέδον μαζί με τα έλκετά κινηματογράφου ε-ε-ε έργα που προβάλλει έφρονε να δώσει κι ένα πιο άφρονατόν-ε-ε βαριετε.

Βεβαίως το Βαριετε του έχει μερικά πρόβληματα που καί καί ειναι καί τα χειροκροτήματα του κοινού όποσού όπος ό Βασιλικής Μεσολογγίτης, ό Νίκος ό Σαυρήνης καί εξαιρετική συμπεριφορά Ντιντινέας. Άλλα εκτός απ' αυτός τους τρεις, ό θεατής μεταλλάσσοντας την τέρψη στα άλλα κούρματα που παρουσιάζει.

Τά Πατήσια λέν πατισοτέρι καί το βράδυ ρόζι βρασεύει...

Από περίπου λέει παρακάτω ό δημοφιλής Βάσος Μεσολογγίτης καί αυτό περίπου ή μάλλον άκριβώς συμβαίνει καί με τά ξένα ο ο υ μ ε ρ α το «Ξινέ Βαριετε Μακέδον», όπου κάποιος παραμύς εκατό τοις εκατόν, εμφανίζεται ως Ντόριαν Ντρούλι ό Κώστας Τσίμπας, ως Τζέκι Κωνστανός καί πολλά άλλα άτυχός... άτυχ ή ξένος νούμερο, τά όποια θ' αναφέρουμε με τη σειρά. Το άδυναμ της αίσιας γίνεται με την εμφάνισή του κ. Τζέκι Κωνστανός (Κ. Τσίμπος) όστις εκτελεί χρέη Κομπέ καί Σπρίγκε καί άναγγέλλει εις το κοινό ότι ό κ. Ντόριαν Ντρούλι θα έλκετέσθι τά στανιμά καί το βράδυ ρόζι βρασεύει...

Αυτός όμως τό άτυχής πετραποδών δεν έχει στίχους να διαμαρτυρηθή διά την άδικον αό-την... σκουροανισαν.

Μία νεαρά καί πολύ... «φίλος» άρίστης του θεάτρου «Περικλής» μάς συνήθεσε τελευταίως να την βλέπουμε σε κάποια ταβέρνα του Μεταξουργείου παρά να δεινόμαστε στην προηγούμενη έφημερίδα, ή προ-τασίς καί τη... συστάσει όνη-αυό χορευτού (!) του ίδιου θεά-τρου. Τούτο δέ έδωσε την ευ-καρίαν εις διαρκόμενον συνά-δεσμον να θυμώθι το ρητόν:

Ο κ. Σαυρήνης—Η δεις Ντιντινέας

καί καταχειροκροτείται ένα πραγματικά περίφημο άφρονατόν άνθρωπο καί λίαν έπικινδύνό νούμερο, το όποιο μείναι ή έντασις έ-νος πολυπολιτιστικού σκέτος, περιλαμβανόντος όσον περιμύθος, όδον... τοίμους καί όδον θράσους. Τέλος σάει την κατάστασι ή άμείψισις του Νί-κου Σαυρήνης εις το νούμερο «Συμβουλές πει-ράς», όπου ύποδύεται με άπορρομύλων επιτυχία τον ρόλον μιάς μοντέρνας μαϊσά, ή όποια δίδει συμβουλές στις δύο κόρες της (Ντιντινέας καί Αλβιαν Λύς) καί ό πάντοτε άφρονατός εις τό είδος του Βάσος Μεσολογγίτης εις το «Έλληνογαλλίδων Λεβέντων.

Αυτά ειναι όν άλίγινα τά νούμερα του Ξινέ Βαριετε Μακέδον, τά όποια δύναν κατά την συ-νέχισιν εις την... όδον καί το τέλος εις την πα-ρούσαν έρευναν.

Μ. Π.

ΛΕΓΕΤΑΙ ΟΤΙ...

«Μέγας ειναι...» «Πλάτωνα καί διαμασά τά έργα σου!»
— Ύψηλοσηχη μπαλάντα που θεάτρου Σαμαρτζή έδόσθη την παρελθούσαν Τετάρτην καί περί άρσην 3 καί ήμισιον πρώην να διασώζη την όδον Κε-ραμεικού μετά δυσπορόδου νέ-νο καί εις στίχων ή όποια άνα-γορεύεται διά ροντάλου!
— Εις τά παρασχίνα Μεγά-λου θεάτρου προεκήληθι πρό ή-μερών επισιόδων βαρυσχημα-των, μεταξύ του θεατρώου... διασάρου καί του ένος εκ των συγγραφέων. Κατά την διάρκει-αν δέ της λαγομαχίας, έδωσε καί πήρε ό τίτλος εύγενείας... Ρ έ καί από τάς δύο παρτά-ξεις!

Αδάμ & Εύα

ΜΑΛ-ΠΩΛ

ΣΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Μεσημέρι στα Χαντεία ήγουν βράς δαδωκάτη, ένα ζεύγος... ήμνησαν ξένων μάλλον, διαμετρικών, φαίνεται να θέλη κάτι! Μά δειλάν με πλησιάζει καί με πάλλονται τά στήθη εύγενώς μου συνεστήθη! — «Η πρωτόπλαστος ή Εύα!» — «Ο πρωτόπλαστος Άδάμ.» — Χαίρω, πάτερ, ύπερ άγνα χάρηκα πολύ μαντάκι! — Καί τί θέλετε από μένα; — Είπατε γνόςιος «Αθηναίος»! — Μάλαν... — «Μη γίνεστε από μένα... ή μήλα θά ζητήση να τά φάη. — Της άρσούσης; — ...Ψωφάει! — Όπως ό στραβοί στον Άδην συνεχίζουν την πορεία καί... μυστογραφής τις άδων τους κινεί την άπορία! — Πώς τον λέν αυτόν τον... φάλα! — Μά θάρρο... Δελαπατρίδη. — Καί πώς λήγεται ή όδή του; — «Εμάρος... το Σακελλαρίδη. Είνα ός κοουέξ κατά τή παραπάνω του μετρίου — Τί μπειναι; — ...Επισπάζει καί την Ρίτα Δημητρίου! ! !

Τό ζεύγαρι ήταν όμως δυνως θάλας οίκτρον κι' οι πολίται δεν χορταίναν με τά... μάτια να μάς τρών! καί πρός τούτο, παραχρήμα — αν καί δεν όπρηχε κρήνη — ο' ένα ράφτη τους πρηγάνω κι' άνε... προκαταβολής έντυθήμεν με... όσοις μετά «όκ» περιβόλης! — Πρώτη όδοι, λεί ό ράφτης! — Άπαντά τό ζεύγος — «Ράφ» — κι' από τούδε θα όρειλουν... ό πρωτόπλαστοι στήν... ράφτη! !

Τους πρηγάνω με εύγένεια εις τόν κομωτήν άκόμη κόβει ό Άδάμ τά γένεια ή γυναικα του την κόμη. Σφάζει ό κουρεψ μοιραίος γένεια καί καταβύων πήγες καί μαζεύει στίβα... τρήες τό τσιράκι του κουρέως τά καθίσματα πινάζει καί στήν κάλας του φωνάζει — Κύρ Δημήτρη, να τις κάμω; — Μη, του λέω, καί τις θέλω τη... συνέχεια να γράμω! !

Τρέλλα κοστωμαρισμένους εις την... τρήα ξυρισμένους στάς όδους τους περιφέρω καί σε μία στιγμύλα βγάζω καί τοιγάρω τους προσφέρω, — Θάλετε μαντάκι τοιγάρω; — Καί τί πιά να πη τοιγάρω; — Κάνι που κρατούν μπεμπέκες καί καταβύων σάν... φουγάρο! έπιχειρήσει που τείνει καί τον Σκίτη να... πλαυτήν! — Άς τό πάρω. Τί θα χάσω!... Της τό δίνω... καί τ' άνατένι. — Δέ μου λέτε, μήπως βλέπεται; — Το τοιγάρω σας; — Όρίστε; — Μήπως τό τοιγάρω βλέπεται; — Μόνον άκούδς αν είσθε! — Τί θά πη; — Νικήξ, που λένε — Διπλόξ! — Μά άλλα λόγια

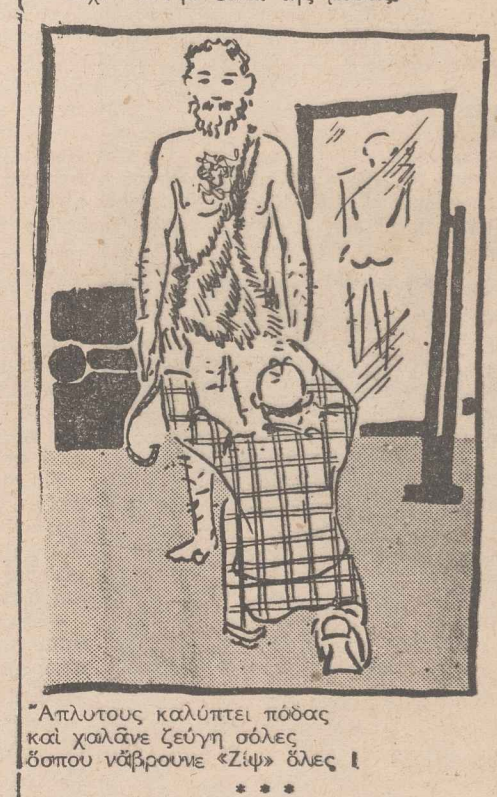
τά γαυγίσματα που τρέπουν εις φυγήν κι' αυτόν τον... μπόγινα όταν εκτελούν με πόθος τά ταγκό της εποχής. — Δέν τις έζω! — ...Εύτυχής! ! !

Τό τοιγάρω της άνάβει όπος άνωτέρω είπα πλην χωρίς να καταλάβη την... φλομώνει ή τοίλπη καί ή Εύα με ρωτά: — Τί τό θέλει! — Τό μαζεύει! — Θάνα άπορος, πταχόνας! — Μπιά! γιά σπαρ μάλλον... ψαρεύει. — Πάντα... γόπος! — Μά τό ψάρεμ' άσολείται! — Να! Κορτάρει κομμά... κόρρε.

— «Ασφαλώς θα όφελείται... — Πλείστοις! Ψάτε μάτια... ψάρια! ! !

Λόγω πληθώρας ύλης, τό τέλος του μυθιστορήμα-τός μας Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΥΡΟΣΠΑΣΤΟ στο προσεχές.

— «Ασφαλώς θα όφελείται... — Πλείστοις! Ψάτε μάτια... ψάρια! ! !

— «Ασφαλώς θα όφελείται... — Πλείστοις! Ψάτε μάτια... ψάρια! ! !

Λόγω πληθώρας ύλης, τό τέλος του μυθιστορήμα-τός μας Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΥΡΟΣΠΑΣΤΟ στο προσεχές.

ΜΑΖΕΥ ΜΕ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΟΣ

Ε ΜΑΘΑ ότι εις τό έσωτερικόν της Σουματράς υπάρχουν άνθρωποι που καί ήθλησαν να τους γνωρίσω. Κάπως έπικινδύνη ή ικανοποίησις αυτής της περιεργίας. Άλλά έσκέσθηκα ότι εις την εποχήν μας ό κανιβαλισμός δεν είναι παρά ένας θρόλος καί ότι όποιοι δήμιτες δεν θά έδωαν την εύκαιρίαν εις τους άνθρωποφάγους να γεμίσουν τό στομάχι τους με τάς σάρκας τους.

Τό πράγμα δεν τούτος δεν ήταν εύκολον. Η φύλη των άνθρωποφάγων βρίσκεται εις τό έσωτερικόν της ήσου, πολύ βαθεία, ό-που δεν μπορεί να φθάση Ευρωπαίος, καί μάλλον νεοφερμένος, χωρίς όδον. Άνέ-λαβε να με όδηγήσ ό Ιθαγενής ύπηρέτης μου, όφροντος συγγενών να με είδο-ποίησθι ότι δεν υπάρχει κανένας φόβος για τό εύτελες σαρκιν μου.

— «Επειτα από πολλές περιπλανήσεις σε διάφορα χωρία, έφθάσαμε επί τέλους εις τό Χαράγκ Γκάλλ. Οι Ιθαγενείς μάς έκα-μαν καλήν ύποδοχήν, πρόχαια που με κα-θίσαντες άνακα... Έξηγήσαμε τόν άρην-γον της φύλης. Ο Ιθαγενής ύπηρέτης μου έκανε τόν διερμηνή. Ήθελε να έλακρί-βισα τό ζήτημα τό κανιβαλισμού, — Όστε λοιπόν σεις τρώτε ανθρώπους; τόν έβραλ να ρωτήσθι.

— Ό γέρον άρχηγός της φύλης των Μπα-τάκ μ' εκύτασε θλιβερά, εκούνησε τό κε-φάλι, έθίκωσε τά χέρια προς τόν ουρανόν καί έλεγε με άπογοήτειαν: — Άν άρχισαίσε έτσι, δεν θα μπορέ-σομε ποτέ να συνεινηθούμε! ! !

— «Επειτα από πολλές περιπλανήσεις σε διάφορα χωρία, έφθάσαμε επί τέλους εις τό Χαράγκ Γκάλλ. Οι Ιθαγενείς μάς έκα-μαν καλήν ύποδοχήν, πρόχαια που με κα-θίσαντες άνακα... Έξηγήσαμε τόν άρην-γον της φύλης. Ο Ιθαγενής ύπηρέτης μου έκανε τόν διερμηνή. Ήθελε να έλακρί-βισα τό ζήτημα τό κανιβαλισμού, — Όστε λοιπόν σεις τρώτε ανθρώπους; τόν έβραλ να ρωτήσθι.

— Ό γέρον άρχηγός της φύλης των Μπα-τάκ μ' εκύτασε θλιβερά, εκούνησε τό κε-φάλι, έθίκωσε τά χέρια προς τόν ουρανόν καί έλεγε με άπογοήτειαν: — Άν άρχισαίσε έτσι, δεν θα μπορέ-σομε ποτέ να συνεινηθούμε! ! !

— «Επειτα από πολλές περιπλανήσεις σε διάφορα χωρία, έφθάσαμε επί τέλους εις τό Χαράγκ Γκάλλ. Οι Ιθαγενείς μάς έκα-μαν καλήν ύποδοχήν, πρόχαια που με κα-θίσαντες άνακα... Έξηγήσαμε τόν άρην-γον της φύλης. Ο Ιθαγενής ύπηρέτης μου έκανε τόν διερμηνή. Ήθελε να έλακρί-βισα τό ζήτημα τό κανιβαλισμού, — Όστε λοιπόν σεις τρώτε ανθρώπους; τόν έβραλ να ρωτήσθι.

πόλεμο μεταξύ τους, καί ή κακία τους θα είναι μία κατάρα των πνευμάτων επάνω τους. Αυτοί σκοτώνουν τους ανθρώπους καί τους τρώνε.

ΤΑ ΚΑΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

— Άκόμη καί τώρα; — Βεβαίον, άφού τους έτρωγαν, όταν τους γνώρισα έγώ. Καί ή κυβέρνησις δεν έξερ τίποτε καί φαντάζεται πως έμαθαν, γιάτι την έξαπατούν. Οι Νιάς έχουν δια-σπρεβλώσει την καλή μας θρησκεία. Είναι πολύ έξυπνοι καί έχουν πολύ άμορφος γυ-ναίκες, που αποτελούν τό χαμό τους, γιάτι τους σπρώχνουν στην κακία.

— Δέν άγασαίσε τις γυναίκες, καλέ μου γέροντα! — Καλός γέρον άφνει ένα στεναγμό, σάν να ήθελε να πη: «Ξτήν ήλικία μου, έ-γώ...». Έπειτα συνεχίζει: — Αυτοί οι Νιάς φοβούνται πολύ τά κα-κοποιά πνεύματα, που λέγονται Μπατζού-Πιά πολύ τους τρομάζει ό Νάνατ Άγνα.

— «Επειτα από πολλές περιπλανήσεις σε διάφορα χωρία, έφθάσαμε επί τέλους εις τό Χαράγκ Γκάλλ. Οι Ιθαγενείς μάς έκα-μαν καλήν ύποδοχήν, πρόχαια που με κα-θίσαντες άνακα... Έξηγήσαμε τόν άρην-γον της φύλης. Ο Ιθαγενής ύπηρέτης μου έκανε τόν διερμηνή. Ήθελε να έλακρί-βισα τό ζήτημα τό κανιβαλισμού, — Όστε λοιπόν σεις τρώτε ανθρώπους; τόν έβραλ να ρωτήσθι.

— Ό γέρον άρχηγός της φύλης των Μπα-τάκ μ' εκύτασε θλιβερά, εκούνησε τό κε-φάλι, έθίκωσε τά χέρια προς τόν ουρανόν καί έλεγε με άπογοήτειαν: — Άν άρχισαίσε έτσι, δεν θα μπορέ-σομε ποτέ να συνεινηθούμε! ! !

— Ό γέρον άρχηγός της φύλης των Μπα-τάκ μ' εκύτασε θλιβερά, εκούνησε τό κε-φάλι, έθίκωσε τά χέρια προς τόν ουρανόν καί έλεγε με άπογοήτειαν: — Άν άρχισαίσε έτσι, δεν θα μπορέ-σομε ποτέ να συνεινηθούμε! ! !

— Ό γέρον άρχηγός της φύλης των Μπα-τάκ μ' εκύτασε θλιβερά, εκούνησε τό κε-φάλι, έθίκωσε τά χέρια προς τόν ουρανόν καί έλεγε με άπογοήτειαν: — Άν άρχισαίσε έτσι, δεν θα μπορέ-σομε ποτέ να συνεινηθούμε! ! !

— Ό γέρον άρχηγός της φύλης των Μπα-τάκ μ' εκύτασε θλιβερά, εκούνησε τό κε-φάλι, έθίκωσε τά χέρια προς τόν ουρανόν καί έλεγε με άπογοήτειαν: — Άν άρχισαίσε έτσι, δεν θα μπορέ-σομε ποτέ να συνεινηθούμε! ! !

— Ό γέρον άρχηγός της φύλης των Μπα-τάκ μ' εκύτασε θλιβερά, εκούνησε τό κε-φάλι, έθίκωσε τά χέρια προς τόν ουρανόν καί έλεγε με άπογοήτειαν: — Άν άρχισαίσε έτσι, δεν θα μπορέ-σομε ποτέ να συνεινηθούμε! ! !

ΕΝΑ ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΟ ΑΦΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΝ. ΦΡΑΚΚΑΡΟΛΙ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΩΝ ΤΗΣ ΣΟΥΜΑΤΡΑΣ

ΑΡΧΙΖΕΙ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ

μαργιο. Τρώνε άνθρώπινο κρέας, όχι έπι-θή τους όποχρεώνει ή θρησκεία τους, άλλ' επειδή έχει καλή γεύσι καί θέλουν έτσι να ικανοποιήσουν ή λαμαργία τους.

— Ό γέρον φύλαρχος έχει καταλήψθι από Ιερών άναστάσεις. Η διαγωγή αυτή των Νιάς δεν συμβιβάζεται καθόλου με τις θρη-σκευτικές καί φιλοσοφικές άντιλήψεις του.

— Η άφρηγας του γέρου γιά τους Νιάς, μάς είχε μεταποτίσει την συζήτησιν από τόν κανιβαλισμόν, Είναι αλήθεια, τέλος πάντων, ή όχι, ότι οι άνθρωποι αυτοί τρώ-νε ή έτρωγαν τόν όμοίους των; Πρέπει να τό μάθουμε.

— Είπεσ προόλιγο ότι οι Νιάς τρώνε τους ανθρώπους χωρίς κανένα θρησκευτι-κόν αίσθημα, καί έπες άκόμη, ότι ή συ-νθήσα αυτή είναι άξιοκατάκριτος. Μπορεί λοιπόν κανείς να πόν τους άθρώπους με έλλάβαν; Είναι δηλαδή ένα άγαθό ή ά-νθρωποφάγος; — Είπετα συνεχίζει: — Αυτοί οι Νιάς φοβούνται πολύ τά κα-κοποιά πνεύματα, που λέγονται Μπατζού-Πιά πολύ τους τρομάζει ό Νάνατ Άγνα.

— Ό γέρον άρχηγός της φύλης των Μπα-τάκ μ' εκύτασε θλιβερά, εκούνησε τό κε-φάλι, έθίκωσε τά χέρια προς τόν ουρανόν καί έλεγε με άπογοήτειαν: — Άν άρχισαίσε έτσι, δεν θα μπορέ-σομε ποτέ να συνεινηθούμε! ! !

— Ό γέρον άρχηγός της φύλης των Μπα-τάκ μ' εκύτασε θλιβερά, εκούνησε τό κε-φάλι, έθίκωσε τά χέρια προς τόν ουρανόν καί έλεγε με άπογοήτειαν: — Άν άρχισαίσε έτσι, δεν θα μπορέ-σομε ποτέ να συνεινηθούμε! ! !

— Ό γέρον άρχηγός της φύλης των Μπα-τάκ μ' εκύτασε θλιβερά, εκούνησε τό κε-φάλι, έθίκωσε τά χέρια προς τόν ουρανόν καί έλεγε με άπογοήτειαν: — Άν άρχισαίσε έτσι, δεν θα μπορέ-σομε ποτέ να συνεινηθούμε! ! !

σιάζεται, δεν έβλεπε παρά την στήν... του θανάτου, καί δεν μπορούσε να σκεφθί ότι μετά τόν στυγμίον εκείνον σπαράγμό έ-χεται μία ζωή αιώνια, γεμάτη εύτυχία! Καί ούτ' έού δεν μπορείς να τό καταλά-βης αυτός!

— Άγαπητέ μου, αυτά που λες, αν βέ-λεις τά καταλαβαίνω. Άλλά δεν μού έξη-γες άκόμη πως καί γιάτι τρώτε τους άνθρώπους.

— Ό φύλαρχος κάδετα μία στιγμή συ-νεντηρόμενος, με κλειστά τά μάτια, σάν ναθελε να έρωτησθι μέσα του βοθεί, πο-σού άπατητή, Τέλος άποφασίζει να μι-λήση: — Θά σοθ πω. Λένε πως έδώ καί κάποι-να χρόνια (μερικοί έπιμένουν ότι αυτό συ-νέχίζεται άκόμη), είχαμε τη συνθήσι να σκοτώνουμε τους συγγενείς μας, όταν γή-ρασκον πολύ καί δεν μπορούσαν πιά να γευθόν τις χαρές της ζωής. Πρόσέξτε κα-λά αυτά που έθ' σοθ πω, γιάτι βγαίνουν από τό στόμα ενός άθρώπου που είναι τό-σο γέρον, ώστε δεν θυμάται πιά την ήλι-κία του. Έρχεται λοιπόν στιγμή, που τά γεράματα γίνονται βάρος άβάσταχτο, μία άπέραστη θλίψη, ένας άτέλειωτος πόνος. Ευχαριστώ τους θεούς, γιάτι δεν νιώθω άκόμη αυτό τό βάρος. Άλλά σάν έρθω αύ-τη ή στιγμή, θα παρακαλέσω να είναι σύν-τομη πολύ. Τά παλιά που βλέπουν τους δικούς των να φθάνουν σ' αυτό τό κατή-νημα, να ύποφέρουν τόσο, πρέπει να πα-ρακολουθούν με άδιαφορία τό οίκτρον αυτό θέμα; Είναι πιο στοργικό να τους βοή-θουν γιά να παρατείνουν αυτή την άγω-νία, ή να τους βοηθών γιά να την συν-ταμεύσουν; Πές μου έού που έξερεις.

— Έγώ δεν λέω: άκούω. — Οι γέροι μας είν' έξυπνοι καί δεν έέ-λουν να ύποφέρουν χωρίς λόγο. Συνέχισε λοιπόν τό έξή: Λέω συνέβηκε, γιάτι τώρα δεν συμβαίνει πιά. Σε μία στιγμή ένας γέ-ρος έλεγεν ήσυχας εις τους συγγενείς καί τους φίλους του, ότι ήθελε εν' άνέρη στό δένδρο». Ήξεραν όλοι τί έσημαιναν αυτό, κι' άρχιζαν τις προστιμωσές. Αυτό γινό-ταν την εποχή που άρμυάζουν τά λεμόνια. Με δική του προσβολή, αδόρημα, με-ταχειρίζμενος μία σκάλα, σάν έπειτα την έρχιχνε κάτω, ό γέρον άναίεαν στο δέν-δρο καί καθόταν καθάρα σ' ένα κλάδο. Τότε από κάτω, σιμά στη ρίζα του δέν-δρου, οι δικοί του άναβαν μία μεγάλη πυ-ρά καί άρχιζαν να χορεύουν έναν κυκλικό χορό, τραγουδώντας ένα τραγούδι που έ-λεγε: «Όταν ό καρπός είναι άκόμη χλω-ρός, ή καί μεγαλώνει, ή καί μεγαλώνει. Μά σάν άρμυώσθι πέφτει κάτω, πέφτει κά-τω!».

— Ό γέρον άρχηγός της φύλης των Μπα-τάκ μ' εκύτασε θλιβερά, εκούνησε τό κε-φάλι, έθίκωσε τά χέρια προς τόν ουρανόν καί έλεγε με άπογοήτειαν: — Άν άρχισαίσε έτσι, δεν θα μπορέ-σομε ποτέ να συνεινηθούμε! ! !

— Ό γέρον άρχηγός της φύλης των Μπα-τάκ μ' εκύτασε θλιβερά, εκούνησε τό κε-φάλι, έθίκωσε τά χέρια προς τόν ουρανόν καί έλεγε με άπογοήτειαν: — Άν άρχισαίσε έτσι, δεν θα μπορέ-σομε ποτέ να συνεινηθούμε! ! !

— Ό γέρον άρχηγός της φύλης των Μπα-τάκ μ' εκύτασε θλιβερά, εκούνησε τό κε-φάλι, έθίκωσε τά χέρια προς τόν ουρανόν καί έλεγε με άπογοήτειαν: — Άν άρχισαίσε έτσι, δεν θα μπορέ-σομε ποτέ να συνεινηθούμε! ! !

— Ό γέρον άρχηγός της φύλης των Μπα-τάκ μ' εκύτασε θλιβερά, εκούνησε τό κε-φάλι, έθίκωσε τά χέρια προς τόν ουρανόν καί έλεγε με άπογοήτειαν: — Άν άρχισαίσε έτσι, δεν θα μπορέ-σομε ποτέ να συνεινηθούμε! ! !

— Ό γέρον άρχηγός της φύλης των Μπα-τάκ μ' εκύτασε θλιβερά, εκούνησε τό κε-φάλι, έθίκωσε τά χέρια προς τόν ουρανόν καί έλεγε με άπογοήτειαν: — Άν άρχισαίσε έτσι, δεν θα μπορέ-σομε ποτέ να συνεινηθούμε! ! !

«ЕУРΩΠΗ» — 13 —

Η ΑΘΗΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΘΝΜΗ ΟΨΙ ΤΗΣ

Η ΜΑΡΙΑΜ ΣΤΟΝ ΑΓΚΩΠ

Ποντόσφαιρο

Μεράκι έχω καί σεβντά
νά βάλης σώβρακα κοντά
παπούτσι σου μεγάλα
πάνω κεφάλι σου μπερὲν
νά μπῆς σὲ γήπεδο τερραῖν
νά παίξεις μπάλλα μάλα.

Βάζος, Μπαλντάσης τσόκ νά φᾶς
φωτογραφία σου ἀνφᾶς
νά μπῇ σ' ἐφημερίνα
Νά ντίνης μπάλλας κεφαλιές
νά σὲ κυττοῦνε κοπελλιές
μὲ μάτι τους...γαρίντα.

Μὲ πείσμα μπάλλα νά κλωτσᾷς
καὶ οἱ Κίρ - Κὸρ ἡμπουγατσᾷς
μυαλό του νά τρελλάνεις
Ἰκόσμος νά γεροκροτᾷ
κί ἀναπνοή του νά κρατᾷ
ἰγκὼλ ὅσο νά βάνης !

ΜΑΡΙΑΜ

Η ΠΑΛΙΑ ΣΑΤΥΡΑ

Στὸν Ἀδάμ

Δὲν ἐξήλεψα κανένα
ἀπ' ὅλα τ' ἀγαθὰ σου,
οὔτε τὸν παράδεισό σου,
οὔτε ὅλη σου χαρά...

Ἐνα ἐξήλεψα μονάχα
Καὶ δικαίως. Γιά στοχάσου
πρῶτε σύζυγε τοῦ κόσμου,
σὺ δὲν εἶχε πεθερά !
ΑΛ. ΠΕΡΔΙΚΙΔΗΣ

Πρόγραμμα Ραδιοφώνου

- ΩΡΑ 1. Δελτίον εἰσόδου εἰς τὸ... πολιτικὸν νοσοκομεῖον.
ΩΡΑ 7.30'. Μουσικὴ δωματίου δι'... ἐργάνην !
ΩΡΑ 8. «Σκιπίων ὁ Ἀφρικανός» (Ἀκασθ-
μασίη... ἐκτέλεσις ἀπὸ τὸν κ. Ζ. Παπαντωνίου).
ΩΡΑ 8.30'. «Τὰ λερωμένα τ' ἀπύλας» (τρίο: Ξενόπουλος-
Μελᾶς - Γ. Πάπ).
ΩΡΑ 9'. Διῶλεξίς... ποταπὸν.
ΩΡΑ 9.30' Μουσικὴ τοῦ Σαμάρα (ἐκτέλεσις Φώτῃ Σα-
μαράκη).
ΩΡΑ 10. «Ναπολιτάνικες σερενάτες». (Ἀπὸ τοὺς καντοῦ-
ρους τῆς Νεοπόλεως καὶ τῆς Δεξαμενῆς).
ΩΡΑ 10.30'. Νά χαμηλῶ—νά χαμηλῶναι τὰ βουνά... (ἐκ-
τέλεσις κ. Κ. Κοτζιά).
ΩΡΑ 11. Μπαίνουν τὰ γίδια στὸ... Μαντρί τὰ πρόβατα στὴ
στάλη... (Στίχοι, μουσικὴ Ἀττίκ.).
ΩΡΑ 11.30'. «Ρίνα, Ἀχ, Ρίνα, Ρίνα Κατερίνα». (Μονωδία
Μαρ. Κοτοπούλη).
ΩΡΑ 12. «Νόχα ἓνα ταχυδρόμο» (Λουίζα Ποζέλλι — Ν.
Παβλόβσκαγια).

Ο ΓΙΑΓΚΟΣ ΣΤΗ ΜΑΡΙΩ

ΑΜΦΙΒΟΛΙΕΣ

Ἀγαπημένη μου Μαριώ
θὰ γίνω ἀνήμερο θεριὸ
καὶ δὲν θὰ κάνουμε χωριὸ
μάθετο μιὰ γιὰ πάντα !
Ζητᾷς νά πᾶς στὴν Αἰθιψὶ
καὶ νά μ' ἀφήσης θές...λειψὸ
—Γιὰ παρεξήγησι διψῶ
ποὺ μ' ἄφισες στὴν μπάντα !
Κι' ἡβρήκες τώρα μιὰ ἀφορμὴ
πὼς θές νά λούσης τὸ κορμί
στὰ μπάνια πέρα ἐκεῖ μ' ὀρμὴ
δῆθε γιὰ θεραπεία.
Ἐνῶ ἡ ἀλήθεια εἶν' αὐτὴ
θὰ ἔγης πιά λιγουρευτεῖ
κανένα νέο ἀπ' αὐτοὶ
πούχουνε... μυωπία !

Ποὺ πᾶν ἐκεῖ νά βροῦν καὶ μιὰ
ποὺ δὲν γεννάει...λέν παιδιὰ
γιὰ νά τῆςβάλουν μ' ἀπονία
γέρι στὸ πορτοφόλι.
Μὰ ὄντας σὲ δοῦν βρὲ ἀργιγλι-
(τζοῦ

Σκιαχτρο καὶ ἀδεκακατζοῦ
τσέτουλα καὶ ἀμακατζοῦ,
θὲ νά σὲ στρίψουν ὅλοι!...
Αὐτὰ ἀμόρε μου παλὴ
ὁ ΓΙΑΓΚΟΣ ἀπ' τὸ Κορδελλιό !

Τῆς ἐβδομάδος τα συμβάντα
— σ' αὐτὴ τῇ στήλῃ πάντα

«ΡΑΔΙΟ — ΕΥΡΩΠΗ»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Γιὰ νά λείψουν εἰς τὸ μέλλον τῶν τορπιλλισμῶν οἱ
[φάσεις

Εἰς τὴν πόλιν μας ἐσχάτως ἐληφθῆκαν ἀποφάσεις
Νά σταλοῦν ἀεροπλάνα μὲ σκοπὸν ἕναν κί' ἀπλοῦν
Στὴν Μεσόγειον, τὰ σκάφη νά προσέχουν εἰς τὸν
[πλοῦν.

Καὶ τὰ μέτρα τοῦτα εἶναι ἀπαραίτητα, γιὰτὶ
Τῶν Ἑθνῶν ἡ Κοινωνία πάντοτ' ἀεροβατεῖ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

Ἐφωτίσθημεν ἀρκούντως ἐκ τῶν λόγων σας τῶν
[πλάνων

Τῶν περὶ τῶν περιπόλων Ἀγγλικῶν ἀεροπλάνων
Κι' ἡ ἀπάντησίς μας εἶναι συντομώτατη καὶ μιὰ :
«Οὔτε κρύο οὔτε ζέστη, οὔτε γάτα οὔτε ζημιά» !
Ἄν καὶ ξέρωμεν ἐκ πείρας ὅτι πάντοτε κυττάτε
"Οὐκ σμῆνη στὸν ἀέρα, ἀλλὰ...πὸ ντοῦς νά....
[περιτᾷτε !

ΡΩΜΗ

Συμφωνοῦμε ἀπολύτως μὲ τοὺς προλαλήσαντας
Κι' ἀλλήλους ἀπειλήσαντας
Κι' ἀναγκαίαν θεωροῦμεν τὴν περίπολον σμηνῶν
Κι' ἐπὶ διάστημα μηνῶν
νά πετᾶνε νύχτα — μέρα
Τ' Ἀγγλικά τ' ἀεροπλάνα καὶ νά κοπανᾶν ἀέρα !

ΠΑΡΙΣΙΟΙ

Μὲ ζαλίσανε τὰ κράτη τ' ἀνωτέρω καὶ τὰ τρία
Πότε μὲ τὸ ...νταηλίκι, πότε γιὰ φιλοπατρία
Ἐν τῷ μεταξύ κί' ἀπάνω στὴν βροχὴν τῶν ἀπειλῶν
Συνεχίζεται τὸ κύμα τῶν ...ἀγνώστων τορπιλλῶν.
Πρᾶγμα ὅπερ καὶ δεικνύει — τὸ τονίζω ἰδιαιτέρως
"Ὅτι συζητοῦν ἀσκόπως, μὲ κουβέντες τοῦ ...ἀέρος !

ΑΘΗΝΑΙ

Τὰ τελευταῖα νέα σας ποὺ ἀφοροῦν τοὺς ἔλιγγας
Διόλου δὲν ἐπτόησαν ἀστούς Ρωμηοὺς καὶτσέ-
[λιγκας !
Ἐπίσης κ' αἱ δηλώσεις σας ποὺ κάνατε στὸ Λόντον,
Περὶ τῶν περιπόλων σας, ἀλλὰ καὶ γενικὰ
Γιὰτ' ἔχουμε, ὅπως γνωστόν, τὸν παλαιστὴν Τζιμ
[Λόντον
Κι' ἀνώτεροί σας εἵμαστέ στ' ἀεροπλανικά !
ΜΟΥΛ — ΠΟΥΛ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΘΙΑΣΑΡΧΟΥ

Μετὰ τὴν παταγώδη ἀποτυχία τῆς ἐπιθεωρήσεως «Βάτραχος»
στὸ θέατρο «Περσέ».

Ἄν Ὁρέστης Μακρῆς πρὸς τὴν Γκιουζέπε:
— Κοῦλα, ἀπελθέτω τὸ ποτήριον τοῦτο τῶν χελέων μου!...

Ο ΑΓΚΩΠ ΣΤΗ ΜΑΡΙΑΜ

Φτοῦ! Ἀλλάχ Μπελά

Φτοῦ ! Ἰστέ ἀλλάχ μπελά
σκοπὸ σου ἔβαλες μυαλά
ρεζήλι νά μὲ ἱκάνης
νά γκίνω ποντοσφαιριστὴ
νά λένε φίλοι μου γνωστοὶ
Ἀγκώτης... στραβοκάνης.

Κορίτσια ὅλα νά μὲ ἴνουν
μαλλιά τους τρίχες νά μαντοῦν
καὶ νά μὲ ποῦνε τέλεις
κύττα παιντὶ παλληκαράς
μπρὸς τοῦ ντέν κάνει οὔτε παρὰς
Ἐρμῆς Ἰπραξιτέλης !

Νά κάνω μάχη Φοῦν Τσοῦν Τσοῦν
ἀντὶ γιὰ μπάλλα νά κλωτσοῦν
ντικὴ μου περιφέρεια
νά μοιάζω σκόνῃ ἀλευρᾷ
καὶ μὲ σπασμένα μου πλευρὰ
νά κουβαλᾶν στὰ χέρια.

Ο ΑΓΚΩΠ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΣΑΤΥΡΑ

Παρεξηγήσει

Μάστορης ὡς ἦτο ὁ Γιάννης
καὶ τεχνίτης ἀπὸ κούνη
εἰς τὸ νά κατασκευάσῃ
μετζιόλες καὶ τακουνιά

Μὰ στὸ σπῆτι σὰν τὸν πῆρε
μιὰ ἐρώτησι τοῦ κάνει
ἡ ὁποία καταλήγει
εἰς τὸ διώξιμο τοῦ Γιάννη.

Ἐκατάφερε νά πείσῃ
κάποιον χίρρα μὲ τὸ ζόρι
καὶ γαμπρὸ τῆς νά τὸν κῆνῃ
στὴν μεγάλη τῆς τὴν κόρη.

—Τὶ δουλεῖα τοῦ εἶπε, κάνει
καὶ αὐτὸς ὁ σαπανᾶς
δίχως νά σκεφθῇ τῆς εἶπε :
—Πεθερά μου... τακουνάς !!
ΠΥΞ — ΛΑΞ

Λόγια Μεγάλων ἀνδρῶν

Βαρέθηκα τὴ μοναξιά καὶ θάβρω κανένα φίλο.
ΣΟΦΙΑ ΒΕΜΠΟ

Ἀπ' ὅλα τὰ πετούμενα ὁ Μάντικας μ' ἀρέσει.
Φ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Πρόεδρος Κυνηγῶν
Πολλὰ... κακὰ γράφαινε οἱ κριτικοὶ μὰ ἐγὼ δὲν τ' ἀφάγα.
ΚΑΤ. ΑΝΔΡΕΑΔΗ

Δεινὸν τὸ γῆρας καὶ ὁδὲν ἡρότερος ὁ
Ποπαντωνίου.

Τὸ ἱπεύειν τὴν «Ντιριντάου» ὁλέθριον διὰ
τὴν ἐπαγγελματικὴν μου σταδιοδρομίαν.

Γιὰ νά μεθῶ καὶ νά κοιμῶμαι θὰ πίνω τοῦ λοιποῦ βύττι-
ΟΡΕΣΤΗΣ ΜΑΚΡΗΣ

Παίξε μόνον γιὰ μένα κύρ Μακέδο φλογέρας
ΚΙΜ. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ

Ὁ Μπαμπᾶς μου ἐκπαίδευσται.
ΛΟΥΙ-ΖΑ ΠΟΖΕΛΛΙ

Τὸ ἱπεύειν τὴν «Ντιριντάου» ὁλέθριον διὰ
τὴν ἐπαγγελματικὴν μου σταδιοδρομίαν.

Τζόκευ ΒΑΛΙΑΝΟΣ

Γιὰ νά μεθῶ καὶ νά κοιμῶμαι θὰ πίνω τοῦ λοιποῦ βύττι-
ΟΡΕΣΤΗΣ ΜΑΚΡΗΣ

Παίξε μόνον γιὰ μένα κύρ Μακέδο φλογέρας
ΚΙΜ. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ

Ὁ Μπαμπᾶς μου ἐκπαίδευσται.
ΛΟΥΙ-ΖΑ ΠΟΖΕΛΛΙ

Τὸ ἱπεύειν τὴν «Ντιριντάου» ὁλέθριον διὰ
τὴν ἐπαγγελματικὴν μου σταδιοδρομίαν.

Τζόκευ ΒΑΛΙΑΝΟΣ

Γιὰ νά μεθῶ καὶ νά κοιμῶμαι θὰ πίνω τοῦ λοιποῦ βύττι-
ΟΡΕΣΤΗΣ ΜΑΚΡΗΣ

Παίξε μόνον γιὰ μένα κύρ Μακέδο φλογέρας
ΚΙΜ. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ

Ὁ Μπαμπᾶς μου ἐκπαίδευσται.
ΛΟΥΙ-ΖΑ ΠΟΖΕΛΛΙ

Τὸ ἱπεύειν τὴν «Ντιριντάου» ὁλέθριον διὰ
τὴν ἐπαγγελματικὴν μου σταδιοδρομίαν.

Τζόκευ ΒΑΛΙΑΝΟΣ

Γιὰ νά μεθῶ καὶ νά κοιμῶμαι θὰ πίνω τοῦ λοιποῦ βύττι-
ΟΡΕΣΤΗΣ ΜΑΚΡΗΣ

Παίξε μόνον γιὰ μένα κύρ Μακέδο φλογέρας
ΚΙΜ. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ

Ὁ Μπαμπᾶς μου ἐκπαίδευσται.
ΛΟΥΙ-ΖΑ ΠΟΖΕΛΛΙ

Τὸ ἱπεύειν τὴν «Ντιριντάου» ὁλέθριον διὰ
τὴν ἐπαγγελματικὴν μου σταδιοδρομίαν.

Τζόκευ ΒΑΛΙΑΝΟΣ

Γιὰ νά μεθῶ καὶ νά κοιμῶμαι θὰ πίνω τοῦ λοιποῦ βύττι-
ΟΡΕΣΤΗΣ ΜΑΚΡΗΣ

Παίξε μόνον γιὰ μένα κύρ Μακέδο φλογέρας
ΚΙΜ. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ

Ὁ Μπαμπᾶς μου ἐκπαίδευσται.
ΛΟΥΙ-ΖΑ ΠΟΖΕΛΛΙ

Τὸ ἱπεύειν τὴν «Ντιριντάου» ὁλέθριον διὰ
τὴν ἐπαγγελματικὴν μου σταδιοδρομίαν.

Τζόκευ ΒΑΛΙΑΝΟΣ

Γιὰ νά μεθῶ καὶ νά κοιμῶμαι θὰ πίνω τοῦ λοιποῦ βύττι-
ΟΡΕΣΤΗΣ ΜΑΚΡΗΣ